Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Liudmila Holevițcaia)
Dosarul nr. 3a-2483/25 (2-23188775-02-3a-01082025)

D E C I Z I E

1 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Papuc Daniela

examinând în ședință publică, apelul declarat de Cuznețov Iurie împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Cuznețov Iurie împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La 29 decembrie 2023 reclamantul Iurie Cuznețov, reprezentat de avocatul Radu Jigău, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova (*în continuare, AGEPI*), privind anularea actului administrativ individual defavorabil - deciziei Direcției mărci și design industrial din 23 februarie 2022 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – hotărârii Comisiei de Contestații din 26 septembrie 2023, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de înregistrare a mărcii verbale 365, nr. de depozit ***** din 1 februarie 2021, pentru produsele și serviciile din clasele ***** conform CIPS.

În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că, la 1 februarie 2021 a depus spre înregistrare marca verbală „365”, nr. de depozit *****, pentru produsele și serviciile din clasele ***** CIPS, însă Direcția mărci și design industrial a AGEPI, prin decizia din 23.02.2022, a refuzat înregistrarea acesteia pentru toate produsele și serviciile revendicate, în temeiul art.7 alin.(1) lit. b) și c) din Legea nr. 38/2008, considerând că semnul „365” este lipsit de caracter distinctiv și poate desemna o caracteristică a produselor și serviciilor, respectiv disponibilitatea sau utilizarea acestora pe parcursul întregului an. Contestația depusă la 5 mai 2022 a fost respinsă de Comisia de Contestații a AGEPI la 26.09.2023, fiind menținută decizia de refuz.

Reclamantul a considerat hotărârea Comisiei de Contestații nemotivată și neîntemeiată, susținând că autoritatea nu a prezentat probe sau surse care să demonstreze caracterul descriptiv și lipsa caracterului distinctiv al semnului „365”. Acesta a argumentat că cifra „365” nu desemnează în mod direct natura, calitatea, destinația, greutatea, termenul de valabilitate sau alte caracteristici ale produselor și serviciilor revendicate, iar asocierea sa cu durata unui an calendaristic nu este suficientă pentru a-i atribui un caracter descriptiv. În opinia reclamantului, semnul urma să fie utilizat ca element distinctiv al produselor și serviciilor sale, având o semnificație sugestivă, și anume ideea disponibilității sau necesității produselor și serviciilor în fiecare dintre cele 365 de zile ale anului.

În context, a precizat că, marca solicitată este susceptibilă de a fi înregistrată, întrucât cifra „365” este depusă spre înregistrare de către contestator în scopul utilizării sale ulterioare ca element distinctiv în denumirea produselor proprii. Mesajul transmis prin marcă este că nici un consumator sau utilizator nu se poate lipsi de produsele și serviciile oferite sub acest brand. Produsele și serviciile marcate astfel trebuie să fie omniprezente, nelipsit în viața consumatorului. Cu alte cuvinte, ideea mărcii este că produsul și/sau serviciul este de primă necesitate și ar trebui să fie accesibil consumatorului în fiecare dintre cele 365 de zile ale anului.

În speță, a subliniat că, numărul „365” nu indică greutatea, termenul de valabilitate, data fabricării și nici un alt element tehnic ori caracteristică a produselor și/sau serviciilor pentru care a fost solicitată înregistrarea mărcii. Prin urmare, acest semn nu are o legătură directă, descriptivă sau funcțională cu natura, calitatea ori destinația produselor și serviciilor respective.

Consecvent, a atras atenția asupra faptului că în Registrul Național al Mărcilor există deja înregistrate mai multe mărci ce conțin elemente similare cu semnul revendicat. În acest context, se ridică întrebarea justificată privind coerența aplicării legii de către AGEPI, întrucât în toate cazurile se aplică același cadru normativ, iar adoptarea unei abordări diferite în cazul de față denotă un tratament neuniform și selectiv în procesul de examinare și soluționare a cererilor de înregistrare a mărcilor.

În acest sens, a specificat că în Registrul Național al Mărcilor există numeroase mărci formate exclusiv din cifre, inclusiv „243”, „555”, „333”, „999”, „777”, „916”, „44” și „1800”, precum și că marca verbală „365” a fost anterior înregistrată de AGEPI în anul 2009 pentru clasele *****, sub nr. *****. De asemenea, a menționat existența unei alte mărci care conține elementul verbal „365”, înregistrată sub nr. *****. În acest context, reclamantul a invocat principiul tratamentului egal și al coerenței exercitării dreptului discreționar, prevăzut de art. 137 din Codul administrativ, potrivit căruia situațiile de fapt identice în esență trebuie tratate în mod identic, iar o abordare diferită este admisibilă doar în prezența unui motiv obiectiv și justificat.

În susținerea caracterului distinctiv al semnului, reclamantul a mai arătat că numărul „365” nu reprezintă, în practica comercială, o modalitate uzuală de indicare a

termenului de valabilitate sau a altor caracteristici ale produselor, acestea fiind exprimate, după caz, în luni, ani, ore ori prin indicarea unei date concrete. A apreciat că regula juridică potrivit căreia un an este echivalent, în anumite situații cu 365 de zile are un caracter tehnico-juridic și nu transformă această cifră într-un semn descriptiv pentru produsele și serviciile revendicate. În consecință, reclamantul a susținut că semnul „365" este apt să îndeplinească funcția de marcă și că refuzul înregistrării sale, în lipsa unei analize concrete a percepției consumatorului mediu și în condițiile unei practici administrative pretins neuniforme, contravine prevederilor art.2, 5 și 7 alin.(2) din Legea nr.38/2008, precum și art.137 din Codul administrativ.

Urmare a celor indicate, în conformitate cu articolele 137, 191 alin. (1)-(3), 196 alin. (1), 189, 206, 209, 211, 212, 214 din Codul administrativ, articolele 2, 5, 7 alin. (2) din Legea nr.38/2008 privind protecția mărcilor, a solicitat admiterea acțiunii în sensul declarat.

La 20 februarie 2024, AGEPI, a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. (f.d.12-15).

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Cuznețov Iurie împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind anularea actului administrativ individual defavorabil - deciziei Direcției mărci și design industrial din 23.02.2022 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – hotărârii Comisiei de Contestații din 26.09.2023, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de înregistrare a mărcii verbale 365, nr.de depozit ***** din 01.02.2021, pentru produsele și serviciile din clasele ***** conform CIPS, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 16 mai 2025 Cuznețov Iurie, prin intermediul avocatului Radu Jigău a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 232 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 22 aprilie 2025, iar apelul nemotivat a fost declarat la 16 mai 2025.

Hotărârea motivată a fost comunicată reprezentantului apelantului Cuznețov Iurie, avocatul Radu Jigău, la 24 iulie 2025, iar apelul motivat a fost depus la 14 august 2025. Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel, apelantul în esență a reiterat argumentele invocate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar a indicat că prima instanță a respins în mod neîntemeiat acțiunea privind anularea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 23 februarie 2022 și a hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 26 septembrie 2023, precum și obligarea autorității la înregistrarea mărcii verbale „365”, nr. de depozit *****. Acesta a susținut că refuzul înregistrării este nelegal, întrucât semnul „365” este susceptibil de reprezentare grafică și apt să distingă produsele și serviciile titularului, iar simplul fapt că este constituit din cifre nu justifică lipsirea sa de caracter distinctiv în sensul art.7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor.

În opinia apelantului, cifra „365” nu desemnează în mod direct și imediat tipul, calitatea, cantitatea, destinația, termenul de valabilitate sau alte caracteristici ale produselor și serviciilor revendicate, iar asocierea sa cu numărul de zile dintr-un an calendaristic este una indirectă și sugestivă, evocând ideea de disponibilitate și prezență continuă, astfel încât nu poate fi calificată drept descriptivă în sensul art.7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor.

Apelantul a mai invocat prevederile Ghidului de examinare a mărcilor al AGEPI și jurisprudența europeană referitoare la semnele numerice, susținând că un astfel de semn este susceptibil de protecție atunci când nu există o nevoie obiectivă a celorlalți comercianți de a-l utiliza pentru desemnarea caracteristicilor produselor sau serviciilor și când legătura dintre semn și produsele ori serviciile revendicate nu este directă și imediată.

În acest sens, a arătat că în practica comercială termenul de valabilitate este indicat, de regulă, prin formule precum „1 an”, „12 luni” sau printr-un număr concret de zile, iar cifra „365” nu reprezintă o indicație tehnică sau cantitativă uzuală pentru produsele și serviciile respective. Totodată, apelantul a susținut că evaluarea caracterului distinctiv și descriptiv trebuie realizată prin prisma percepției consumatorului mediu din Republica Moldova, pentru care semnul „365” ar avea, în contextul comercial concret, o semnificație sugestivă, iar nu una descriptivă.

În continuare, apelantul a invocat principiul tratamentului egal și al exercitării coerente a dreptului discreționar, prevăzut de art.137 din Codul administrativ, arătând că în Registrul Național al Mărcilor sunt înregistrate numeroase mărci formate exclusiv din cifre, precum și mărci care conțin elementul „365”.

În mod particular, acesta a făcut referire la marca verbală „365”, înregistrată anterior de AGEPI sub nr. ***** pentru produse și servicii din clasele *****, a cărei protecție a expirat în anul 2019, precum și la alte mărci formate din combinații numerice. În opinia sa, existența acestor înregistrări demonstrează o practică administrativă anterioară favorabilă unor semne similare, iar refuzul înregistrării mărcii solicitate, fără identificarea și motivarea unei diferențe obiective și justificate, reprezintă un tratament

neuniform și lipsit de coerență. A mai susținut că practica anterioară a autorității a creat așteptări legitime privind posibilitatea înregistrării unor asemenea semne, iar expirarea protecției mărcii „365” anterior înregistrate nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru schimbarea abordării autorității.

Prin urmare, apelantul a concluzionat că deciziile contestate sunt neîntemeiate și disproporționate, întrucât AGEPI nu ar fi demonstrat existența unei nevoi reale și obiective a altor comercianți de a utiliza semnul „365” pentru desemnarea caracteristicilor produselor și serviciilor revendicate și nici existența unei legături directe între acest semn și respectivele produse și servicii.

Mai mult, însuși faptul că marca „365” a fost anterior înregistrată în Republica Moldova, pentru produse și servicii comparabile, confirmă implicit recunoașterea caracterului distinctiv al acesteia de către AGEPI. Expirarea protecției în 2019 din motive de neprelungire nu poate justifica, în mod legal, o schimbare radicală a interpretării fără a exista elemente de fapt sau de drept noi.

În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (ex. cauza C-51/10 P, punctul 75), s-a subliniat că autoritățile trebuie să respecte propriile decizii anterioare, iar orice abatere trebuie motivată în mod corespunzător, pentru a evita arbitrariul și lipsa de coerență.

În lipsa unei asemenea justificări obiective și documentate, decizia de respingere a mărcii „365” apare ca fiind selectivă și discriminatorie, ceea ce o face nelegală în raport cu art. 137 din Codul administrativ.

În temeiul argumentelor invocate și al prevederilor Legii nr.38/2008 și Codului de procedură civilă, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

La 4 martie 2026, AGEPI, a depus referință aferentă cererii de apel prin care a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea hotărârii primei instanțe.

Reprezentantul apelantului Cuznețov Iurie, avocatul Radu Jigău, în ședința de judecată a susținut cererea de apel înaintată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul AGEPI, Revun Ludmila, în ședința de judecată a pledat pentru respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Apelantul Cuznețov Iurie, în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar temeiul dispozițiilor art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Colegiul a dispus examinarea cauzei în acesuia, având în vedere faptul că procedura de citare legală a fost respectată. Mai mult ca atât, în ședința de judecată este prezent reprezentantul acestuia, care îi reprezintă interesele, avocatul Radu Jigău, în baza mandatului avocațial Seria MA, nr. ***** din 28 decembrie 2023. (f.d.3).

Aprecierea instanței de apel:

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând temeinicia și legalitatea hotărârii instanței de fond, constată că aceasta este întemeiată, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, din raționamentele ce urmează.

Admisibilitatea acțiunii:

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care

resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a), b) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În speță, Colegiul reține că, obiect al examinării prezentei cauze îl constituie anularea deciziei Direcției mărci și design industrial din 23 februarie 2022 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – hotărârii Comisiei de Contestații din 26 septembrie 2023, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de înregistrare a mărcii verbale 365, nr. de depozit ***** din 1 februarie 2021, pentru produsele și serviciile din clasele ***** conform CIPS.

În speță, reclamantul Iurie Cuznețov, este destinatarul actului defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă și respectivele acte sunt defavorabile pentru reclamant, deoarece resping acordarea avantajului solicitat – înregistrarea mărcii în favoarea reclamantului.

În aceste condiții, acțiunea formulată, având ca obiect anularea acestei deciziilor emise de Casa Națională de Asigurări Sociale și obligarea acesteia de a emite actul administrativ individual favorabil, se circumscrie tipului de acțiune în contestare și obligare prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ.

Prin urmare, instanța constată că obiectul acțiunii este unul complex, reunind atât o cerere de anulare a unor acte administrative individuale, cât și o cerere de obligare a autorității publice de a emite un act administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamantul este destinatarul actelor administrative contestate și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamantul beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

La caz, se atestă că adresarea în instanța de judecată a fost precedată de adresarea reclamantului către autoritatea publică pârâtă cu cerere prealabilă, prin care reclamantul a contestat pe cale extrajudiciară decizia de refuz din 23 februarie 2022.

Prin hotărârea Comisiei de contestații a AGEPI din 26 septembrie 2023, cererea prealabilă a fost respinsă. Hotărârea Comisiei de contestații a AGEPI din 26 septembrie 2023 a fost înmânată reclamantului la 5 decembrie 2023.

Colegiul constată că reclamantul Iurie Cuznețov, și-a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, or, decizia adoptată în procedura prealabilă i-a fost notificată la 5 decembrie 2023, iar reclamantul a depus acțiunea în contencios administrativ în instanța de judecată la 29 decembrie 2023.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamantul are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar.

În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acesteia.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele cauzei, rezultă că, la 1 februarie 2021 reclamantul Cuznețov Iurie a depus pentru înregistrare marca verbală 365, nr. de depozit *****, pentru produsele și serviciile din clasele ***** conform CIPS.

În urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii 365 nr. de depozit ***** din 1 februarie 2021, la data de 29 octombrie 2021 a fost emis Avizul de refuz provizoriu total.

Conform avizului sus-menționat s-a constatat că desemnarea solicitată nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele și serviciile din clasele *****, deoarece, este constituită exclusiv dintr-un semn ”365” (numărul de zile într-un an calendaristic), lipsit de caracter distinctiv, ce poate servi în comerț pentru a desemna caracteristica produselor și serviciilor solicitate (în decursul anului întreg), (art.7 alin.(1) lit. b), c) din Legea nr. 38/2008).

La 23 februarie 2022 prin Decizia Direcției mărci și design industrial s-a respins cererea de înregistrare a mărcii 365, cu menținerea motivelor de refuz din Avizul de refuz provizoriu total.

Ulterior, la 5 mai 2022, reclamantul a depus contestație împotriva Deciziei Direcției mărci și design industrial din 23 februarie 2022.

Examinând contestația depusă, la 26 septembrie 2023 Comisia de Contestații a AGEPI a emis hotărârea privind respingerea revendicării contestatarului și menținerea în vigoare a Deciziei Direcției mărci și design industrial din 23 februarie 2022.

În motivarea poziției sale, AGEPI a constatat că, semnul solicitat conform cererii nr. depozit ***** nu poate fi acceptat spre înregistrare în calitate de marcă pentru produsele și serviciile revendicate de contestatar din clasele ***** conform CIPS. Astfel, autoritatea publică pârâtă, a reținut că semnul solicitat 365 reprezintă un semn verbal, constituit dintr-o combinație de numere care formează cifra 365. Comisia a reținut faptul că această combinație de cifre semnifică durata unui an, adică numărul de zile într-un an calendaristic și este foarte cunoscută consumatorului. Comisia a analizat argumentele reclamantului și a fost de acord că semnul 365, de regulă, nu indică greutatea, termenul de expirare, data fabricării (deși, această cifră ar putea fi folosită la ambalarea unor produse, de exemplu cu masa de 365 gr. sau 356 ml). Însă, această cifră se asociază în mod direct cu durata unui an calendaristic și această semnificație este destul de cunoscută atât consumatorului mediu în viața cotidiană, cât și consumatorului special (de exemplu, această combinație de cifre este strict prevăzută de lege și utilizată în jurisprudență la calcularea termenului în ani). Respectiv, semnul solicitat este lipsit de caracter distinctiv, or, acest semn nu poate individualiza produsele, serviciile unui producător sau prestator de servicii de alți producători, prestatori de servicii.

În concluzie, Comisia a constatat că semnul 365 este lipsit de caracter distinctiv pentru produsele și serviciile revendicate de contestatar din clasele ***** conform CIPS și nu poate fi admis spre înregistrare, în temeiul art.7 alin.(1) lit. b) din Legea nr.38/2008) conform căruia se refuză înregistrarea mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv.

La fel, Comisia a atenționat că semnul examinat a fost refuzat de la înregistrare nu doar pe lipsă de distinctivitate, în temeiul art. 7 alin.(1) lit. b) din Legea nr.38/2008, cu care contestatarul își exprimă dezacordul, ci și în temeiul art.7 alin. (1) lit. c) din Legea nr.38/2008.

Prin urmare, Comisia a explicat că semnul 365 poate servi în comerț pentru a descrie caracteristica produselor, serviciilor solicitate, și anume că acestea ar fi utilizabile în decursul anului întreg, adică în orice zi a anului sau chiar în fiecare zi, respectiv, semnul poate fi perceput ca o indicație, o caracteristică a acestora, indiferent de producătorul sau prestatorul de servicii. Însă, conform art.7 alin.(1) lit. c) din Legea nr.38/2008 se refuză înregistrarea mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora.

La alegațiile reclamantului referitoare la faptul că ideea semnului solicitat se rezumă la faptul că un produs și un serviciu este de primă necesitate și că ar trebui să fie la îndemână în fiecare dintre cele 365 de zile ale anului, Comisia a contraargumentat și a explicat că anume asta și înseamnă că această combinație de cifre caracterizează produsul sau serviciul revendicat, că ar fi de necesitate zilnică, adică poate fi folosit în fiecare din zilele anului, sau zilnic, etc.

Astfel, semnul 365 poate servi în comerț pentru a desemna caracteristica produselor, serviciilor solicitate și această combinație de cifre poate fi folosită de oricine ca o caracteristică, o identificare a oricăror produse sau servicii care cad sub descrierea că ar fi accesibile și utilizabile în decursul anului întreg.

Nefiind de acord cu actele emise de autoritatea publică, la 29 decembrie 2023, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ (f.d.4-6 verso).

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin hotărârea din 22 aprilie 2025, a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Examinând legalitatea hotărârii primei instanțe prin prisma motivelor invocate în cererea de apel, a materialelor cauzei și a normelor de drept aplicabile, constată că argumentele apelantei nu sunt de natură să combată concluziile instanței de fond și nici nu demonstrează existența unor erori de fapt sau de drept care ar impune casarea soluției adoptate.

În materie de drept, Colegiul notează că, în conformitate cu art. 5 din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, pot constitui mărci orice semne: a) susceptibile de reprezentare grafică – cuvinte (inclusiv nume de persoane), litere, cifre, desene, culori,

combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, holograme, semne de poziționare; b) sonore, olfactive, tactile,

precum și orice combinații de astfel de semne, cu condiția ca aceste semne să poată servi la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Potrivit art. 7 alin. (1) lit. a), b), c), d) g) Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, se refuză înregistrarea: a) semnelor care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5; b) mărcilor care sânt lipsite de caracter distinctiv; c) mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora; g) mărcilor care pot induce în eroare consumatorul în ceea ce privește originea geografică, calitatea ori natura produsului și/sau a serviciului;

Conform art. 8 alin. (1), lit. a)-c) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, în afara motivelor de refuz prevăzute la art.7, se refuză înregistrarea și în cazul când marca: a) este identică cu o marcă anterioară înregistrată pentru produse și/sau servicii identice; b) este identică ori similară cu o marcă anterioară și, din cauza identității ori similitudinii produselor și/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară; c) este identică ori similară cu o marcă anterioară și este solicitată spre înregistrare pentru produse și/sau servicii care nu sânt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul când marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova și dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora.

Cât privește legalitatea actelor contestate, Colegiul reține că, simpla posibilitate abstractă ca o cifră să constituie un semn susceptibil de reprezentare grafică nu este suficientă pentru înregistrarea acesteia ca marcă, fiind necesar ca semnul concret să fie apt să îndeplinească funcția esențială a mărcii, și anume să permită consumatorului să identifice originea comercială a produselor sau serviciilor.

Prin prisma normelor legale incidente speței, coroborate la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că semnul solicitat spre înregistrare este constituit exclusiv din combinația numerică „365”, fără alte elemente verbale sau figurative care să-i confere o semnificație individualizatoare. Or, această combinație numerică are o semnificație clară și general cunoscută pentru consumatorul mediu, desemnând numărul de zile al unui an calendaristic. Tocmai această semnificație obiectivă a semnului a fost reținută de AGEPI atât în cadrul examinării cererii, cât și în procedura contestației, iar concluzia autorității nu se întemeiază pe simplul fapt că marca este alcătuită din cifre, ci pe semnificația concretă pe care combinația „365” o are în raport cu produsele și serviciile revendicate.

În acest context, nu poate fi reținută susținerea apelantului potrivit căreia caracterul numeric al semnului nu poate constitui, prin el însuși, un motiv pentru refuzul înregistrării.

Colegiul constată că AGEPI nu a refuzat înregistrarea exclusiv pentru motivul că semnul este format din cifre. Dimpotrivă, autoritatea a analizat semnul în concret și a stabilit că acesta este lipsit de caracter distinctiv și, suplimentar, poate servi în comerț pentru desemnarea unei caracteristici a produselor și serviciilor revendicate. Prin urmare, argumentul apelantului pornește de la o premisă care nu corespunde motivelor reale ale refuzului.

De asemenea, este neîntemeiat argumentul potrivit căruia cifra „365" nu indică în mod direct greutatea, termenul de valabilitate, data fabricării sau o altă caracteristică tehnică a produselor. Împrejurarea că semnul nu desemnează asemenea caracteristici în mod exhaustiv nu exclude aplicarea art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008, întrucât norma se referă nu numai la caracteristici tehnice determinate, ci și la „alte caracteristici" ale produselor sau serviciilor.

În speță, legătura reținută de autoritate constă în semnificația „365" ca durată a unui an întreg, ceea ce permite perceperea semnului, în funcție de natura produselor și serviciilor revendicate, ca o indicație a faptului că acestea sunt destinate utilizării, disponibilității sau prestării pe parcursul întregului an, respectiv în fiecare zi. Așadar, nu este necesar ca semnul să descrie în mod exhaustiv natura sau compoziția produsului pentru a deveni incident motivul de refuz prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. c).

În aceeași ordine de idei, susținerea apelantului că semnul ar transmite consumatorului un mesaj sugestiv, potrivit căruia produsele și serviciile sunt de primă necesitate și ar trebui să fie disponibile în fiecare dintre cele 365 de zile ale anului, nu infirmă concluzia autorității, ci, dimpotrivă, confirmă legătura dintre semn și caracteristica atribuită produselor și serviciilor. Semnificația evocată de apelant nu presupune un element arbitrar distinct de produsele și serviciile revendicate, ci pornește nemijlocit de la semnificația „365" ca totalitate a zilelor unui an și o transpune asupra utilizării sau disponibilității produselor și serviciilor. Prin urmare, consumatorul nu este determinat, prin perceperea semnului, să identifice originea comercială a produselor, ci poate înțelege în mod direct mesajul referitor la caracteristica acestora.

Totodată, Colegiul reține că motivul de refuz prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 este, în speță, distinct și suficient pentru justificarea refuzului. Funcția esențială a unei mărci este aceea de a permite consumatorului să distingă produsele sau serviciile unui anumit producător ori prestator de cele ale altor persoane. Or, în cazul semnului „365", acesta nu conține niciun element care să permită, prin natura sa, atribuirea produselor și serviciilor unei anumite origini comerciale, având în vedere că semnificația sa este una generală și accesibilă tuturor participanților la circuitul comercial. Prin urmare, instanța de fond a apreciat corect că semnul nu este capabil să

individualizeze produsele și serviciile reclamantului în raport cu cele ale altor producători sau prestatori.

Respectiv, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia AGEPI nu ar fi demonstrat existența unei „nevoi reale și obiective” a altor comercianți de a utiliza semnul „365”. Refuzul înregistrării în temeiul art. 7 alin. (1) lit. c) nu este condiționat de identificarea unor comercianți concreți care intenționează să utilizeze în prezent acest semn, ci de constatarea obiectivă că semnul poate servi în comerț pentru desemnarea unei caracteristici a produselor sau serviciilor. În speță, posibilitatea utilizării semnului „365” pentru a transmite ideea de disponibilitate, utilizare sau prestare pe durata întregului an este suficient de evidentă în raport cu semnificația sa uzuală. Or, protecția ca marcă a unui asemenea semn exclusiv numeric, atunci când acesta poate fi utilizat descriptiv de către ceilalți participanți la piață, ar avea drept efect restrângerea nejustificată a posibilității acestora de a utiliza o indicație relevantă pentru caracterizarea propriilor produse sau servicii.

La fel, este lipsită de relevanță și susținerea apelantului referitoare la modul în care sunt indicate, în practica comercială, termenele de valabilitate, prin formule precum „1 an”, „12 luni” sau prin indicarea unui număr concret de zile. Aplicarea art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008 nu presupune că semnul trebuie să reprezinte modalitatea cea mai uzuală sau exclusivă de exprimare a unei anumite caracteristici. Este suficient ca acesta să poată servi în comerț pentru desemnarea unei caracteristici. Prin urmare, faptul că există și alte modalități de exprimare a duratei unui an nu înlătură semnificația proprie și obiectivă a cifrei „365” și nici aptitudinea acesteia de a fi utilizată pentru transmiterea mesajului menționat.

În ceea ce privește invocarea de către apelant a percepției consumatorului, Colegiul constată că tocmai această percepție confirmă legalitatea concluziei AGEPI. Semnificația „365” ca număr de zile al unui an calendaristic este una elementară și larg cunoscută, astfel încât consumatorul mediu nu este pus în situația de a realiza un exercițiu intelectual complex pentru a stabili semnificația semnului. Dimpotrivă, legătura dintre semn și noțiunea de an întreg este imediată. Faptul că apelantul atribuie acestei semnificații un mesaj comercial sugestiv nu transformă semnul într-unul distinctiv, atât timp cât mesajul respectiv este construit nemijlocit pe semnificația descriptivă a cifrei.

Or, criteriul determinant rămâne aptitudinea concretă a semnului de a îndeplini funcția de marcă în raport cu produsele și serviciile pentru care este solicitat. În speță, AGEPI a efectuat tocmai o asemenea analiză concretă, raportând semnul „365” la produsele și serviciile revendicate și constatând existența motivelor absolute de refuz prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 38/2008.

În acest context, Colegiul apreciază ca fiind întemeiată concluzia Comisiei de Contestații potrivit căreia semnul „365” poate servi în comerț la desemnarea unei caracteristici a produselor și serviciilor revendicate, sugerând că acestea sunt destinate utilizării, disponibilității sau prestării pe parcursul întregului an, respectiv în fiecare zi a

anului. Astfel, semnul poate fi perceput de consumator nu ca un indicator al originii comerciale a produselor sau serviciilor, ci ca o indicație referitoare la caracteristicile acestora, independent de producătorul sau prestatorul lor. În consecință, combinația numerică „365” nu este aptă să individualizeze produsele și serviciile solicitantului și să le distingă de cele oferite de alți producători sau prestatori, ceea ce justifică aplicarea motivului de refuz prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38/2008, potrivit căruia se refuză înregistrarea mărcilor constituite exclusiv din semne ori indicații care pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului ori alte caracteristici ale acestora.

Corespunzător, nu poate fi reținută nici critica referitoare la presupusa practică administrativă neuniformă a AGEPI. Faptul că în Registrul Național al Mărcilor există alte mărci constituite din cifre, precum „999”, „555”, „333” sau „1800”, nu demonstrează, prin el însuși, că și semnul „365” trebuie înregistrat. Astfel cum a reținut Comisia de Contestații și cum rezultă din referința AGEPI, fiecare semn este examinat individual, în raport cu semnificația sa concretă, produsele și serviciile revendicate, precum și probele existente la dosar. Nu orice combinație numerică are aceeași semnificație și nici nu poate fi supusă în mod automat aceluiași tratament juridic. Prin urmare, simpla existență a unor alte mărci numerice înregistrate nu poate demonstra identitatea situațiilor de fapt și nici existența unei obligații a AGEPI de a înregistra orice combinație de cifre.

În acest sens, invocarea art. 137 din Codul administrativ nu poate determina anularea actelor contestate. Principiul tratamentului egal și al exercitării coerente a dreptului discreționar presupune comparabilitatea reală a situațiilor analizate. Or, apelantul nu a demonstrat că mărcile la care face referire au fost examinate în condiții identice, pentru aceleași produse și servicii, în raport cu aceeași semnificație a semnului și în baza acelorași elemente probatorii. Prin urmare, nu poate fi dedusă existența unui tratament discriminatoriu sau selectiv doar din împrejurarea că în registru figurează alte mărci numerice.

Cu atât mai mult, nu poate fi considerată relevantă nici argumentul potrivit căruia anterior a existat marca „365”, nr. *****, înregistrată în anul 2009 în favoarea unui alt titular. În acest context, Colegiul reține argumentele Comisiei prin care a explicat faptul că, la acea etapă, semnul respectiv a fost refuzat de la înregistrare în baza altui motiv absolut de refuz, și anume în temeiul art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 38/2008, iar prin Hotărârea Comisiei de Contestații din 23 decembrie 2010, s-a constatat că semnul solicitat nu a devenit uzual în limbajul curent, care ar indica timpul fabricării produselor sau prestării serviciilor, pentru a putea aplica motivul absolut de refuz, invocat în decizia contestată și a acceptat înregistrarea mărcii solicitate. Prin urmare, împrejurarea că, într-o procedură anterioară, același semn a fost înregistrat nu dovedește că AGEPI a constatat, cu caracter definitiv și pentru orice produse și servicii, caracterul distinctiv al semnului

„365” și nici nu împiedică autoritatea să efectueze o examinare proprie în cadrul unei cereri ulterioare.

De asemenea, expirarea protecției mărcii anterioare și faptul că aceasta aparținea unui alt titular sunt relevante în aprecierea criticii apelantului. Înregistrarea anterioară a unui semn nu conferă solicitantului ulterior un drept automat la înregistrarea aceluiași semn și nu exonerează autoritatea de obligația de a verifica existența motivelor absolute de refuz în cadrul fiecărei cereri. Astfel, apelantul nu poate invoca existența unei așteptări legitime ca semnul să fie înregistrat doar în baza unei înregistrări anterioare care a încetat să producă efecte și care, în plus, a fost examinată într-un alt context juridic și factual.

Subsecvent, nici referirea la cauza C-51/10 P a Curții de Justiție a Uniunii Europene nu conduce la o altă concluzie. Principiul coerenței administrative nu presupune perpetuarea unei eventuale abordări anterioare indiferent de particularitățile cauzei și nici nu înlătură obligația autorității de a aplica legea în vigoare unei cereri concrete. Pentru a putea fi invocat în mod efectiv un tratament neuniform, este necesară demonstrarea unor situații comparabile în mod substanțial, ceea ce în prezenta cauză nu a fost realizat.

În aceste condiții, Colegiul constată că apelantul nu a prezentat argumente sau probe de natură să răstoarne constatările AGEPI și ale primei instanțe privind existența motivelor absolute de refuz. Or, potrivit art. 219 din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu starea de fapt și aplicarea normelor de drept, iar în urma examinării materialelor cauzei nu au fost identificate erori de fapt sau de drept care să afecteze legalitatea actelor administrative contestate.

În același timp, Colegiul reține că apelantul nu a demonstrat nici existența vreunui temei pentru aplicarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2008. Simpla susținere a caracterului sugestiv al semnului sau intenția solicitantului de a-l utiliza ca element distinctiv nu sunt suficiente pentru a demonstra dobândirea caracterului distinctiv prin utilizare. În lipsa unor probe suficiente și incontestabile privind perceperea semnului „365” de către publicul relevant ca indicator al originii comerciale a produselor și serviciilor reclamantului, nu poate fi înlăturat motivul absolut de refuz prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. b) din aceeași lege.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că prima instanță a analizat în mod corect circumstanțele cauzei și a ajuns la concluzia întemeiată că actele administrative contestate au fost emise de autoritatea competentă, în conformitate cu procedura legală și cu normele materiale incidente. Refuzul înregistrării mărcii „365” nu apare ca fiind arbitrar, selectiv sau disproporționat, ci reprezintă consecința aplicării motivelor absolute de refuz prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 38/2008, constatate în urma examinării concrete a semnului și a produselor și serviciilor revendicate.

În consecință, criticile formulate în apel constituie, în esență, o reiterare a poziției reclamantului asupra modului în care ar trebui apreciată semnificația comercială a semnului „365”, fără a demonstra nelegalitatea concluziilor primei instanțe sau a actelor

administrative contestate. Or, simplul dezacord al apelantului cu aprecierea autorității și a instanței de fond nu este suficient pentru casarea hotărârii atacate.

Având în vedere cele constatate, Colegiul conchide că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025 este legală și întemeiată, iar motivele invocate în cererea de apel nu justifică casarea acesteia. Prin urmare, apelul declarat de Cuznețov Iurie urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ și articolelor 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Apelul declarat de Cuznețov Iurie se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele ședinței,

Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/